

PARASHAT VA'EIRAH (AND I APPEARED)

Shemot (Exodus) 6:2-9:35 | Yekhezkel (Ezekiel) 28:25-29:21 | Tehillah (Psalm) 46 | Matti (Matthew) 12:1-14;
Romim (Romans) 9:14-17; Korinti'im Bet (2nd Corinthians) 6:14-7:1

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MISHNAH

TORAH

Shemot Chapter 6

2 And Elohim spoke unto Moshe, and said unto him, "I am יהוה ; and 3 I appeared unto Avraham, unto Yitz'khak, and unto Ya'akov, as El Shadai, but by My Name, יהוה , I did not intimate myself with them. 4 And I have also established My Brit with them, to give them the land of Kena'an, the land of their sojournings, wherein they sojourned. 5 And moreover I have heard the groaning of B'nei Yisra'el, whom Mitzrayim keeps in bondage; and I have remembered My Brit. 6 Therefore say unto B'nei Yisra'el, 'I am יהוה , and I will bring you out from under the burdens of Mitzrayim, and I will deliver you from their bondage, and I will redeem you with an outstretched arm, and with great judgments; 7 and I will take you to Me for a people, and I will be to you an Elohim; and you shall know that I am יהוה your Elohim, who brought you out from under the burdens of Mitzrayim. 8 And I will bring you in unto the land concerning which I lifted up My hand to give it to Avraham, to Yitz'khak, and to Ya'akov; and I will give it to you for a heritage: I am יהוה ." And 9 Moshe spoke so unto B'nei Yisra'el; but

שמות פרק ו

ב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה .
ג וַיֹּארָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם.
ד וְגַם הִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתָּם לְתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר גָּרוּ בָּהּ.
ה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וְאָזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי.
ו לָכֵן אֹמֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתָם וְגִאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזִרְעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים.
ז וְלִקַּחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם.
ח וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לְתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם מוֹרְשָׁה אֲנִי יְהוָה .
ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה.
י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

they hearkened not unto Moshe for impatience of spirit, and for cruel bondage.

10 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 11 "Go in, speak unto Paroh king of Mitzrayim, that he let B'nei Yisra'el go out of his land." 12 And Moshe spoke before יהוה, saying, "Behold, B'nei Yisra'el have not hearkened unto me; how then shall Paroh hear me, who am of uncircumcised lips?"

13 And יהוה spoke unto Moshe and unto Aharon, and gave them a charge unto B'nei Yisra'el, and unto Paroh king of Mitzrayim, to bring B'nei Yisra'el out of the land of Mitzrayim.

14 These are the heads of their fathers' houses: the sons of Re'uven the firstborn of Yisra'el: Khanokh, and Palu, Khetzron, and Karmi. These are the families of Re'uven. 15 And the sons of Shimon: Yemu'el, and Yamin, and Ohad, and Yakhin, and Tzokhar, and Sha'ul the son of a Kena'ani woman. These are the families of Shimon. 16 And these are the names of the sons of Levi according to their generations: Gershon and Kohat, and Merari. And the years of the life of Levi were a hundred thirty-seven years. 17 The sons of Gershon: Livni and Shimi, according to their families. 18 And the sons of Kohat: Amram, and Yitzhar, and Khevron, and Uzi'el. And the years of the life of Kohat were a hundred thirty-three years. 19 And the sons of Merari: Mahli and Mushi. These are the families of the Levi'im according to their generations. 20 And Amram took him Yokheved his father's sister as a wife; and she bore him Aharon and Moshe. And the years of the life of Amram were a hundred and thirty-seven years. 21 And the sons of Yitzhar: Korakh, and Nefeg, and Zikhri. 22 And the sons of Uzi'el: Misha'el, and Eltzafan, and Sitri. 23 And Aharon took him Elisheva, the daughter of Aminadav, the sister of Nakhshon, as a wife; and she bore him Nadav and Avihu, Elazar and Itamar. 24 And the sons of Korakh: Asir, and Elkanah, and Avi'asaf; these are the families of the Kor'khi. 25 And Elazar Aharon's son took him one of the daughters of Puti'el as a wife; and she bore him Pin'khas. These are the heads of the fathers' houses of the Levi'im according to their families. 26 These are that Aharon and Moshe, to whom יהוה said, "Bring out B'nei Yisra'el from the land of Mitzrayim according to their hosts." 27 These are they that spoke to Paroh

יא בא דבַר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ.

יב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָיו יְהוָה לֵאמֹר הֲנִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִידָּ שָׁמְעֵנִי פַרְעֹה וְאֲנִי עֶרְל שְׂפָתַיִם.

יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיֹּצִיֵם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

יד אֵלֶּה רְאִשֵׁי בֵית אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלֹאֵז חֲצֹרֶן וְכַרְמֵי אֵלֶּה מְשֻׁפָּחַת רְאוּבֵן.

טו וּבְנֵי שְׁמֵעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱד וַיְכִין וְצַחֲר וְשֹׁאֹל בֶּן הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מְשֻׁפָּחַת שְׁמֵעוֹן.

טז וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי לְתַלְדֹתָם גֶּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שִׁבְעַ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה.

יז בְּנֵי גֶרְשׁוֹן לְבָנָיו וְשְׁמֵעִי לְמְשֻׁפָּחַתָם.

יח וּבְנֵי קַהַת עַמְרָם וַיִּצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קַהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה.

יט וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלֵי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מְשֻׁפָּחַת הַלֵּוִי לְתַלְדֹתָם.

כ וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת יוֹכְבֵד דֹּדְתוֹ לֹא לְאִשָּׁה וְתַלְדָּ לֹא אֶת אַהֲרֹן וְאֵת מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שִׁבְעַ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה.

כא וּבְנֵי יִצְהָר קַרַח וְנֹפֶג וְזֹכְרִי.

כב וּבְנֵי עִזִּיאֵל מִשָּׂאֵל וְאַלְצָפָן וְסִתְרִי.

כג וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֵלִישִׁבַע בַּת עַמִּינָדָב אַחֹזַת נַחֲשׁוֹן לֹא לְאִשָּׁה וְתַלְדָּ לֹא אֶת נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת אֱלֶעָזָר וְאֶת אִיתָמָר.

כד וּבְנֵי קַרַח אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאַסָּף אֵלֶּה מְשֻׁפָּחַת הַקְּרָחִי.

כה וְאַלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן לָקַח לֹא מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לֹא לְאִשָּׁה וְתַלְדָּ לֹא אֶת פִּינְחָס אֵלֶּה רְאִשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמְשֻׁפָּחַתָם.

כו הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל צְבָאָתָם.

כז הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

כח וַיְהִי בַיּוֹם דִּבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

כט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דִּבַּר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי דִבַּר אֵלָיֶךָ.

king of Mitzrayim, to bring out B'nei Yisra'el from Mitzrayim. These are that Moshe and Aharon.

28 And it came to pass on the day when יהוה spoke unto Moshe in the land of Mitzrayim, 29 that יהוה spoke unto Moshe, saying, "I am יהוה ; speak unto Paroh king of Mitzrayim all that I speak unto you." 30 And Moshe said before יהוה , "Behold, I am of uncircumcised lips, and how shall Paroh hearken unto me?"

Shemot Chapter 7

1 And יהוה said unto Moshe, "See, I have set you in Elohim's stead to Paroh; and Aharon your brother shall be your Navi. 2 You shall speak all that I command you; and Aharon your brother shall speak unto Paroh, that he let B'nei Yisra'el go out of his land. 3 And I will harden Paroh's heart, and multiply My signs and My wonders in the land of Mitzrayim. 4 But Paroh will not hearken unto you, and I will lay My hand upon Mitzrayim, and bring forth My hosts, My people B'nei Yisra'el, out of the land of Mitzrayim, by great judgments. 5 And Mitzrayim shall know that I am יהוה , when I stretch forth My hand upon Mitzrayim, and bring out B'nei Yisra'el from among them." 6 And Moshe and Aharon did so; as יהוה commanded them, so did they. 7 And Moshe was eighty years old, and Aharon eighty-three years old, when they spoke unto Paroh. 8 And יהוה spoke unto Moshe and unto Aharon, saying, 9 "When Paroh shall speak unto you, saying, 'Show a wonder for you,' then you shall say unto Aharon, 'Take your rod, and cast it down before Paroh, that it become a serpent.'" 10 And Moshe and Aharon went in unto Paroh, and they did so, as יהוה had commanded; and Aharon cast down his rod before Paroh and before his servants, and it became a serpent. 11 Then Paroh also called for the wise men and the sorcerers; and they also, the magicians of Mitzrayim, did in like manner with their secret arts. 12 For they cast down every man his rod, and they became serpents; but Aharon's rod swallowed up their rods. 13 And Paroh's heart was strengthened, and he hearkened not unto them, as יהוה had spoken.

14 And יהוה said unto Moshe, "Paroh's heart is stubborn, he refuses to let the people go. 15 Go unto

ל ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה.

שמות פרק ז

א ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך.

ב אתה תדבר את כל אשר אצווך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו.

ג ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים.

ד ולא ישמע אצלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים.

ה וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם.

ו ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן עשו.

ז ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה. חויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר.

ט כי ידבר אצלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטף והשלך לפני פרעה יהי לתנין.

י ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין.

יא ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם בן.

יב וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם.

יג ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה .

יד ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם.

טו לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך

Paroh in the morning; lo, he goes out unto the water; and you shall stand by the river's brink to meet him; and the rod which was turned to a serpent shall you take in your hand. 16 And you shall say unto him, ' יהוה , the Elohim of the Ivrim, has sent me unto you, saying, 'Let My people go, that they may serve Me in the wilderness;' and, behold, hitherto you have not hearkened; 17 thus says יהוה , 'In this you shall know that I am יהוה : behold, I will smite with the rod that is in my hand upon the waters which are in the river, and they shall be turned to blood. 18 And the fish that are in the river shall die, and the river shall become foul; and Mitzrayim shall loathe to drink water from the river.'"

19 And יהוה said unto Moshe, "Say unto Aharon, 'Take your rod, and stretch out your hand over the waters of Mitzrayim, over their rivers, over their streams, and over their pools, and over all their ponds of water, that they may become blood;' and there shall be blood throughout all the land of Mitzrayim, both in vessels of wood and in vessels of stone." 20 And Moshe and Aharon did so, as יהוה commanded; and he lifted up the rod, and smote the waters that were in the river, in the sight of Paroh, and in the sight of his servants; and all the waters that were in the river were turned to blood. 21 And the fish that were in the river died; and the river became foul, and Mitzrayim could not drink water from the river; and the blood was throughout all the land of Mitzrayim. 22 And the magicians of Mitzrayim did in like manner with their secret arts; and Paroh's heart was strengthened, and he hearkened not unto them, as יהוה had spoken. 23 And Paroh turned and went into his house, neither did he lay even this to heart. 24 And all Mitzrayim digged round about the river for water to drink; for they could not drink of the water of the river. 25 And seven days were fulfilled, after that יהוה had smitten the river.

26 And יהוה spoke unto Moshe, "Go in unto Paroh, and say unto him, 'Thus says יהוה , 'Let My people go, that they may serve Me. 27 And if you refuse to let them go, behold, I will smite all your borders with frogs. 28 And the river shall swarm with frogs, which shall go up and come into your house, and into your bed-chamber, and upon your bed, and into the house of your servants, and upon your people, and into your

לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ.
טז וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַמִּדְבָּר וְהִנֵּה
לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה.

יז כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה
אֲנֹכִי מִכָּה בַמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל הַמַּיִם אֲשֶׁר
בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם.

יח וְהִדְגָּה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ
מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מֵיִם מִן הַיָּאֵר.

יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהְרֹן קַח
מַטֶּה וְנִטְהַר יָדְךָ עַל מַיְמֵי מִצְרַיִם עַל נִהְרֹתָם עַל
יְאֲרֵיהֶם וְעַל אֲגַמִּייהֶם וְעַל כָּל מִקְוֵה מַיְמֵיהֶם
וַיְהִי דָם וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבַעֲצִים
וּבְאֲבָנִים.

כ וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיֵּרָם
בַּמַּטֶּה וַיִּדְּ אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פְרַעֲוָה
וְלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיַּהֲפֹכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְדָם.

כא וְהִדְגָּה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מָתָה וַיִּבָּאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא
יָכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מֵיִם מִן הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם.

כב וַיַּעֲשׂוּ כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב
פְרַעֲוָה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה .
כג וַיִּפֶן פְרַעֲוָה וַיָּבֵא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לְבוֹ גַם
לְזֹאת.

כד וַיַּחֲפְרוּ כָּל מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיָּאֵר מֵיִם לְשִׁתּוֹת
כִּי לֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִמַּיְמֵי הַיָּאֵר.

כה וַיִּמְלֵא שְׁבַעֲת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת
הַיָּאֵר.

כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֵּא אֶל פְרַעֲוָה וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי.

כז וְאִם מָאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח הִנֵּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת כָּל
גְּבוּלְךָ בַּצְּפַרְדָּעִים.

כח וְשָׂרְץ הַיָּאֵר צְפַרְדָּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ
וּבְחֹדֶר מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבְעַמְּךָ
וּבִתְנוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ.

כט וּבִכָּה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצְּפַרְדָּעִים.

ovens, and into your kneading-troughs. 29 And the frogs shall come up both upon you, and upon your people, and upon all your servants."

Shemot Chapter 8

1 And יהוה said unto Moshe, "Say unto Aharon, 'Stretch forth your hand with your rod over the rivers, over the canals, and over the pools, and cause frogs to come up upon the land of Mitzrayim.'" 2 And Aharon stretched out his hand over the waters of Mitzrayim; and the frogs came up and covered the land of Mitzrayim. 3 And the magicians did in like manner with their secret arts, and brought up frogs upon the land of Mitzrayim. 4 Then Paroh called for Moshe and Aharon, and said, "Entreat יהוה, that He take away the frogs from me, and from my people, and I will let the people go, that they may sacrifice unto יהוה." And 5 Moshe said unto Paroh, "Have you this glory over me; against what time shall I entreat for you, and for your servants, and for your people, that the frogs be destroyed from you and your houses, and remain in the river only?" 6 And he said, "Against tomorrow." And he said, "Be it according to your word, that you may know that there is none like unto יהוה our Elohim. 7 And the frogs shall depart from you, and from your houses, and from your servants, and from your people; they shall remain in the river only." 8 And Moshe and Aharon went out from Paroh; and Moshe cried unto יהוה concerning the frogs, which He had brought upon Paroh. 9 And יהוה did according to the word of Moshe; and the frogs died out of the houses, out of the courts, and out of the fields. 10 And they gathered them together in heaps; and the land stank. 11 But when Paroh saw that there was respite, he hardened his heart, and hearkened not unto them; as יהוה had spoken.

12 And יהוה said unto Moshe, "Say unto Aharon, 'Stretch out your rod, and smite the dust of the earth, that it may become gnats throughout all the land of Mitzrayim.'" 13 And they did so; and Aharon stretched out his hand with his rod, and smote the dust of the earth, and there were gnats upon man, and upon beast; all the dust of the earth became gnats throughout all the land of Mitzrayim. 14 And the magicians did so

שמות פרק ח

א ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטף על הנהרות על היארים ועל האגמים; והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים.

ב ויט אהרן את ידו על מימי מצרים; ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים.

ג ויעשו כן החרטמים בלטיהם; ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים.

ד ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי; ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה.

ה ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך: רק ביאר תשארנה.

ו ויאמר למחר; ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו.

ז וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך: רק ביאר תשארנה.

ח ויצא משה ואהרן מעם פרעה; ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה.

ט ויעש יהוה כדבר משה; וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות.

י ויצברו אתם חמרם חמרם; ותבאש הארץ. יא וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם: כאשר דבר יהוה.

יב ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטף והד את עפר הארץ; והיה לכנם בכל ארץ מצרים.

יג ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויד את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה: כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים.

יד ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו; ותהי הכנם באדם ובבהמה.

טו ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא; ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה.

טז ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה; ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני.

with their secret arts to bring forth gnats, but they could not; and there were gnats upon man, and upon beast. 15 Then the magicians said unto Paroh, "This is the finger of Elohim;" and Paroh's heart was strengthened, and he hearkened not unto them, as יהוה had spoken.

16 And יהוה said unto Moshe, "Rise up early in the morning, and stand before Paroh; lo, he comes forth to the water; and say unto him, 'Thus says יהוה, 'Let My people go, that they may serve Me. 17 Else, if you will not let My people go, behold, I will send swarms of flies upon you, and upon your servants, and upon your people, and into your houses; and the houses of Mitzrayim shall be full of swarms of flies, and also the ground whereon they are. 18 And I will consecrate in that day the land of Goshen, in which My people dwell, that no swarms of flies shall be there; to the end that you may know that I am יהוה in the midst of the earth. 19 And I will put a division between My people and your people, by tomorrow shall this sign be'." 20 And יהוה did so; and there came grievous swarms of flies into the house of Paroh, and into his servants' houses; and in all the land of Mitzrayim the land was ruined by reason of the swarms of flies. 21 And Paroh called for Moshe and for Aharon, and said, "Go, sacrifice to your Elohim in the land." 22 And Moshe said, "It is not meet so to do; for we shall sacrifice the abomination of Mitzrayim to יהוה our Elohim; lo, if we sacrifice the abomination of Mitzrayim before their eyes, will they not stone us? 23 We will go three days' journey into the wilderness, and sacrifice to יהוה our Elohim, as He shall command us." 24 And Paroh said, "I will let you go, that you may sacrifice to יהוה your Elohim in the wilderness; only you shall not go very far away; entreat for me." 25 And Moshe said, "Behold, I go out from you, and I will entreat יהוה that the swarms of flies may depart from Paroh, from his servants, and from his people, tomorrow; only let not Paroh deal deceitfully any more in not letting the people go to sacrifice to יהוה ."

26 And Moshe went out from Paroh, and entreated יהוה . And27 יהוה did according to the word of Moshe; and He removed the swarms of flies from Paroh, from his servants, and from his people; there remained not one.

יז כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך
ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב; ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה.
יח והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי
אני יהוה בקרב הארץ.

יט ושמתי פדת בין עמי ובין עמך; למחר יהיה
האז הזה.

כ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה
ובית עבדיו; ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ
מפני הערב.

כא ויקרא פרעה אל משה ולאהרן; ויאמר לכו
זבחו לאלהיכם בארץ.

כב ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת
מצרים נזבח ליהוה אלהינו: הן נזבח את תועבת
מצרים לעיניהם ולא יסקלנו.

כג דרך שלשת ימים גלך במדבר; וזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר אלינו.

כד ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
ללכת; העתירו בעדי.

כה ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי
אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר: רק אל יסר פרעה התל לבלתי שלח את
העם לזבח ליהוה .

כו ויצא משה מעם פרעה; ויעתר אל יהוה .
כז ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו: לא נשאר אחד.

כח וכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת; ולא
שלח את העם.

28 And Paroh hardened his heart this time also, and he did not let the people go.

Shemot Chapter 9

1 Then יהוה said unto Moshe, "Go in unto Paroh, and tell him: 'Thus says יהוה, the Elohim of the Ivrim, 'Let My people go, that they may serve Me. 2 For if you refuse to let them go, and will hold them still, 3 behold, the hand of יהוה is upon your cattle which are in the field, upon the horses, upon the donkeys, upon the camels, upon the herds, and upon the flocks; there shall be a very grievous murrain. 4 And יהוה shall make a division between the cattle of Yisra'el and the cattle of Mitzrayim; and there shall nothing die of all that belongs to B'nei Yisra'el.'" 5 And יהוה appointed a set time, saying, "To morrow יהוה shall do this thing in the land." 6 And יהוה did that thing on the morrow, and all the cattle of Mitzrayim died; but of the cattle of B'nei Yisra'el not one died. 7 And Paroh sent, and, behold, there was not so much as one of the cattle of the Yisra'elim dead. But the heart of Paroh was stubborn, and he did not let the people go.

8 And יהוה said unto Moshe and unto Aharon, "Take to you handfuls of soot of the furnace, and let Moshe throw it heavenward in the sight of Paroh. 9 And it shall become small dust over all the land of Mitzrayim, and shall be a boil breaking forth with blains upon man and upon beast, throughout all the land of Mitzrayim." 10 And they took soot of the furnace, and stood before Paroh; and Moshe threw it up heavenward; and it became a boil breaking forth with blains upon man and upon beast. 11 And the magicians could not stand before Moshe because of the boils; for the boils were upon the magicians, and upon all Mitzrayim. 12 And יהוה strengthened the heart of Paroh, and he hearkened not unto them; as יהוה had spoken unto Moshe.

13 And יהוה said unto Moshe, "Rise up early in the morning, and stand before Paroh, and say unto him, 'Thus says יהוה, the Elohim of the Ivrim, 'Let My people go, that they may serve Me. 14 For I will this time send all My plagues upon your person, and upon your servants, and upon your people; that you may

שמות פרק ט

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו פה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני.

ב כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם.

ג הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד.

ד והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר.

ה וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ.

ו ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד.

ז וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם.

ח ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה.

ט והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל בהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים.

י ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה.

יא ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים.

יב ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה.

יג ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו פה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני.

יד כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ.

טו כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ.

טז ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את פחי ולמען ספר שמי בכל הארץ.

know that there is none like Me in all the earth. 15 Surely now I would have put forth My hand, and smitten you and your people with pestilence, and you would have been cut off from the earth. 16 But in very deed for this cause have I made you to stand, to show you My power, and that My Name may be declared throughout all the earth. 17 As yet you exalt yourself against My people, that you will not let them go? 18 Behold, tomorrow about this time I will cause it to rain a very grievous hail, such as has not been in Mitzrayim since the day it was founded even until now. 19 Now therefore send, hasten in your cattle and all that you have in the field; for every man and beast that shall be found in the field, and shall not be brought home, the hail shall come down upon them, and they shall die." 20 He that feared the D'var יהוה among the servants of Paroh made his servants and his cattle flee into the houses; 21 and he that regarded not the D'var יהוה left his servants and his cattle in the field. 22 And יהוה said unto Moshe, "Stretch forth your hand toward heaven, that there may be hail in all the land of Mitzrayim, upon man, and upon beast, and upon every herb of the field, throughout the land of Mitzrayim." 23 And Moshe stretched forth his rod toward heaven; and יהוה sent thunder and hail, and fire ran down unto the earth; and יהוה caused to hail upon the land of Mitzrayim. 24 So there was hail, and fire flashing up amidst the hail, very grievous, such as had not been in all the land of Mitzrayim since it became a nation. 25 And the hail smote throughout all the land of Mitzrayim all that was in the field, both man and beast; and the hail smote every herb of the field, and broke every tree of the field. 26 Only in the land of Goshen, where B'nei Yisra'el were, was there no hail. 27 And Paroh sent, and called for Moshe and Aharon, and said unto them, "I have sinned this time; יהוה is righteous, and I and my people are wicked. 28 Entreat יהוה , and let there be enough of these mighty thunderings and hail; and I will let you go, and you shall stay no longer." 29 And Moshe said unto him, "As soon as I am gone out of the city, I will spread forth my hands unto יהוה ; the thunders shall cease, neither shall there be any more hail; that you may know that the earth belongs to יהוה . But 30 as for you and your servants, I know that you will not yet fear

יז עוֹדֶדָה מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שְׁלֹחַם.
 יח הִנְנִי מִמַּטִּיר כְּעֵת מַחַר בָּרָד כְּבֹד מְאֹד אֲשֶׁר
 לֹא הָיָה כִּמְהוּ בַּמִּצְרַיִם לְמִן הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד
 עֲתָה.
 יט וְעַתָּה שְׁלַח הֵעִזוּ אֶת מִקְנֶדְךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְךָ
 בַּשָּׂדֶה כָּל הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִמְצָא בַּשָּׂדֶה
 וְלֹא יֵאָסֵף הַבֵּיתָה וְיֵרֵד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ.
 כ הִירָא אֶת דְּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פְרַעֲהַ הַנִּיִּס אֶת
 עַבְדָּיו וְאֵת מִקְנֵהוּ אֶל הַבָּתִּים.
 כא וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם לְבוּ אֶל דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת
 עַבְדָּיו וְאֵת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה.
 כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִטֵּה אֶת יָדְךָ עַל
 הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בָרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל הָאָדָם
 וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 כג וַיִּט מֹשֶׁה אֶת מִטְהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהוּה נָתַן
 קֹלֹת וּבָרָד וַתִּהְלֶךְ אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד
 עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם.
 כד וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבֹד
 מְאֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִז
 הֵיְתָה לְגוֹי.
 כה וַיִּדַּע הַבָּרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר
 בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֵת כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 הִכָּה הַבָּרָד וְאֵת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר.
 כו רַק בְּאֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
 בָּרָד.
 כז וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
 אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הִפְעַם יְהוָה הַצְּדִיק וְאֲנִי וְעַמִּי
 הָרָשָׁעִים.
 כח הִעֲתִירוּ אֶל יְהוָה וְרַב מְהִיֵּת קֹלֹת אֱלֹהִים
 וּבָרָד וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפוּן לַעֲמֹד.
 כט וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֹתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ
 אֶת כַּפֵּי אֵל יְהוָה הַקְּלוֹת יִחְדְּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יְהִי
 עוֹד לְמַעַן תִּדַּע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ.
 ל וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעֹתִי כִּי טָרָם תִּירָאוּן מִפְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהִים.
 לא וְהִפְשַׁתָּה וְהִשְׁעַרְהָ נִכְתָּה כִּי הִשְׁעַרְהָ אָבִיב
 וְהִפְשַׁתָּה גְבֻעַל.
 לב וְהַחֲטָה וְהִכְסַּמְתָּ לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילֹת הִנֵּה.
 לג וַיַּצֵּא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ אֶת הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו
 אֶל יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטֵר לֹא נָתַד
 אֶרְצָה.
 לד וַיִּרָא פְּרַעֲהַ כִּי חָדַל הַמָּטֵר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת
 וַיִּסֹּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו.

יהוה Elohim."

31 And the flax and the barley were smitten; for the barley was aviv, and the flax was in bloom. 32 But the wheat and the spelt were not smitten; for they ripen late.

33 And Moshe went out of the city from Paroh, and spread forth his hands unto יהוה ; and the thunders and hail ceased, and the rain was not poured upon the earth. 34 And when Paroh saw that the rain and the hail and the thunders were ceased, he sinned yet more, and hardened his heart, he and his servants. 35 And the heart of Paroh was strengthened, and he did not let B'nei Yisra'el go, as יהוה had spoken by Moshe.

לה ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
כאשר דבר יהוה ביד משה.

חַפְּטָרָה

Yekhezkel Chapter 28

25 "Thus says Adonai יהוה , 'When I shall have gathered Beit Yisra'el from the peoples among whom they are scattered, and shall be consecrated in them in the sight of the nations, then shall they dwell in their own land which I gave to My servant Ya'akov. 26 And they shall dwell safely therein, and shall build houses, and plant vineyards; yes, they shall dwell safely; when I have executed judgments upon all those that have them in disdain round about them; and they shall know that I am יהוה their Elohim."

יְחִזְקֵאל פֶּרֶק כ"ח
כֹּה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
מִן הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם וְנִקְדְּשֵׁתִי בָם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם; וַיָּשְׁבוּ עַל אַדְמַתָּם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי
לְיַעֲקֹב.

כֹּו וַיָּשְׁבוּ עָלֶיהָ לְבָטַח וּבָנוּ בָתַיִם וְנָטְעוּ כִרְמִים
וַיָּשְׁבוּ לְבָטַח: בַּעֲשׂוֹתַי שְׁפָטִים בְּכֹל הַשְּׂאִטִּים
אֲתֶם מִסְבִּיבוֹתֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוִה אֱלֹהֵיהֶם.

Yekhezkel Chapter 29

1 In the tenth year, in the tenth khodesh, in the twelfth day of the khodesh, the D'var יהוה came unto me, saying, 2 "Ben Adam, set your face against Paroh king of Mitzrayim, and prophesy against him, and against all Mitzrayim; 3 speak, and say, 'Thus says Adonai יהוה , 'Behold, I am against you, Paroh King of Mitzrayim, the great dragon that lies in the midst of his rivers, that has said, 'My river is my own, and I have made it for myself'. 4 And I will put hooks in your jaws, and I will cause the fish of your rivers to stick unto your scales; and I will bring you up out of the midst of your rivers, and all the fish of your rivers shall stick unto

יְחִזְקֵאל פֶּרֶק כ"ט
א בַּשָּׁנָה הָעֲשָׂרִית בְּעֶשְׂרֵי בְּשָׁנִים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
הָיָה דְבַר יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר.

ב בֶּן אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ עַל פְּרֹעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם;
וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל מִצְרָיִם כְּלָהּ.

ג דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ
פְּרֹעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם הַתַּנִּים הַגְּדוֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ
יָאֲרֵיו: אֲשֶׁר אָמַר לִי יָאֲרֵי וְאֲנִי עָשִׂיתִנִּי.

ד וְנָתַתִּי חַחִיִּים (תַּחִּים) בְּלַחְיֶיךָ וְהִדְבַקְתִּי דָגַת
יָאֲרֵיךָ בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ; וְהִעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יָאֲרֵיךָ וְאֵת
כָּל דָּגַת יָאֲרֵיךָ בְּקִשְׁקֹשְׁתֶיךָ תִּדְבֹק.

ה וְנִטְשְׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתָךְ וְאֵת כָּל דָּגַת יָאֲרֵיךָ

your scales. 5 And I will cast you into the wilderness, you and all the fish of your rivers; you shall fall upon the open field; you shall not be brought together, nor gathered; to the beasts of the earth and to the fowls of the heaven have I given you for food. 6 And all the inhabitants of Mitzrayim shall know that I am יהוה , because they have been a staff of reed to Beit Yisra'el. 7 When they take hold of you with the hand, you break, and rend all their shoulders; and when they lean upon you, you break, and make all their loins to be at a stand." 8 Therefore thus says Adonai יהוה , 'Behold, I will bring a sword upon you, and will cut off from you man and beast. 9 And the land of Mitzrayim shall be desolate and waste, and they shall know that I am יהוה ; because he has said, 'The river is mine, and I have made it'. 10 Therefore, behold, I am against you, and against your rivers, and I will make the land of Mitzrayim utterly waste and desolate, from Migdol Seveneh, even unto the border of Kush. 11 No foot of man shall pass through it, nor foot of beast shall pass through it, neither shall it be inhabited forty years. 12 And I will make the land of Mitzrayim desolate in the midst of the countries that are desolate, and her cities among the cities that are laid waste shall be desolate forty years; and I will scatter Mitzrayim among the nations, and will disperse them through the countries'. 13 For thus says Adonai יהוה , 'At the end of forty years will I gather Mitzrayim from the peoples wherever they were scattered; 14 and I will turn the captivity of Mitzrayim, and will cause them to return into the land of Patros, into the land of their origin; and they shall be there a lowly kingdom. 15 It shall be the lowliest of the kingdoms, neither shall it any more lift itself up above the nations; and I will diminish them, that they shall no more rule over the nations. 16 And it shall be no more the confidence of Beit Yisra'el, bringing iniquity to remembrance, when they turn after them; and they shall know that I am Adonai יהוה "'.

17 And it came to pass in the twenty-seventh year, in the first khodesh, in the first day of the khodesh, the D'var יהוה came unto me, saying, 18 "Ben Adam, Nevukhadretzar king of Bavel caused his army to serve a great service against Tzor; every head was made bald, and every shoulder was peeled; yet had he no wages, nor his army, from Tzor, for the service that he had

על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה. ו וידעו כל ישיבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל.

ז בתפשם בך בכפד (בכף) תרוץ ובקעת להם כל כתיף; ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים.

ח לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב; והכרתי ממך אדם ובהמה.

ט והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה : יען אמר יאר לי ואני עשיתי.

י לכן הנני אליך ואל יאריך; ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סגנה ועד גבול כוש.

יא לא תעבר בך רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בך; ולא תשב ארבעים שנה.

יב ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיון שממה ארבעים שנה; והפצתי את מצרים בגוים וזריתם בארצות.

יג כי כה אמר אדני יהוה : מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה. יד ושבתתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם; והיו שם ממלכה שפלה.

טו מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים; והמעטתים לבלתי רדות בגוים.

טז ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם; וידעו כי אני אדני יהוה .

יז ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחודש; היה דבר יהוה אלי לאמר.

יח בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדולה אל צר כל ראש מקרח וכל כתיף מרוטה; ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה.

יט לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים; ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו.

כ פעלתו אשר עבד בך נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה .

כא ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם; וידעו כי אני יהוה .

served against it; 19 therefore, thus says Adonai יהוה , 'Behold, I will give the land of Mitzrayim unto Nevukhadretzar king of Bavel; and he shall carry off her abundance, and take her spoil, and take her prey; and it shall be the wages for his army. 20 I have given him the land of Mitzrayim as his hire for which he served, because they wrought for Me, says Adonai יהוה . In 21 that day will I cause a horn to shoot up unto Beit Yisra'el, and I will give you the opening of the mouth in the midst of them; and they shall know that I am יהוה ."

תוועטע אעטא

Tehillah (Psalm) 46

1 For the Leader; for the sons of Korakh; upon Alamot. A Song. 2 Elohim is our refuge and strength, a very present help in trouble. 3 Therefore will we not fear, though the earth does change, and though the mountains are moved into the heart of the seas; 4 Though the waters thereof roar and foam, though the mountains shake at the swelling thereof. Selah. 5 There is a river, the streams whereof make glad the city of Elohim, the Kadosh dwelling-place of Elyon. 6 Elohim is in the midst of her, she shall not be moved; Elohim shall help her, at the approach of morning. 7 Nations were in tumult, kingdoms were moved; He uttered His voice, the earth melted. 8 יהוה Tzeva'ot is with us; the Elohim of Ya'akov is our high tower. Selah. 9 Come, behold the works of יהוה , who has made desolations in the earth. 10 He makes wars to cease unto the end of the earth; He breaks the bow, and cuts the spear asunder; He burns the chariots in the fire. 11 "Let it be, and know that I am Elohim; I will be exalted among the goyim, I will be exalted in the earth." 12 יהוה Tzeva'ot is with us; the Elohim of Ya'akov is our high tower. Selah.

תהלים פרק מו

א לַמְנַצֵּחַ לְבַנֵי קָרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר.
ב אֱלֹהִים לָנוּ מַחְסֵה וְעִז; עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא
מָאֵד.
ג עַל כֵּן לֹא נִירָא בְהִמִיר אָרֶץ; וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב
יָמִים.
ד יְהִמוּ יִחְמְרוּ מִיָּמִיו; יִרְעֲשׂוּ הָרִים בְּגִאָּוֹתוֹ סֵלָה.
ה נְהַר פִּלְגִיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים; קִדְשׁ מִשְׁכְּנֵי
עֲלִיּוֹן.
ו אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמוֹט; יַעֲזְרֶה אֱלֹהִים לַפְּנוֹת
בְּקָר.
ז הִמוּ גוֹיִם מָטוּ מִמְּלָכוֹת; נָתַן בְּקוֹלוֹ תְּמוּג אָרֶץ.
ח יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ; מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה.
ט לָכוּ חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת
בְּאָרֶץ.
י מִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קִצָּה הָאָרֶץ: קִשֶׁת יִשְׁבֵר
וְקַצֵּץ חֲנִית; עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף שִׁבָּא.
יא הִרְפוּ וְדַעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים; אַרוֹם בְּגוֹיִם
אַרוֹם בְּאָרֶץ.
יב יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ; מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה.

מַתֵּי אַחַד עָשָׂר זְרוֹת

Matti Chapter 12

1 At that time, Yeshua walked on Shabbat through the

מתי פרק יב

א בעת ההיא הלך ישוע בשבת בין הזרועים;

wheat fields; and His Talmidim became hungry, and they began to pluck ears of wheat and eat. 2 But when the P'rushim saw them, they said to Him, "Behold, your Talmidim are doing what is against Torah to do on Shabbat." 3 But He said to them, "Have you not read what David did, when he and those who were with him were hungry? 4 How he entered into Beit HaElohim, and did eat bread that was on the Shulkhan יהוה , that which was not permissible for him to eat, nor for those who were with him, but only for the Kohanim? 5 Or, have you not read in the book of the Torah that the Kohanim in the Heikhal disregard Shabbat, and yet are blameless? 6 But I say to you, that there is One here, who is greater than the Heikhal. 7 But if you only knew what it means, 'I desire compassion and not sacrifice,' you would not condemn those in whom there is no guilt. 8 For Ben HaAdam is Adon of Shabbat. 9 And Yeshua departed from there and came to their Beit K'neset. 10 And there was a man there whose hand was withered. And they questioned Him, saying, "Does Torah permit to heal on Shabbat?" that they might accuse Him. 11 He said to them, "Who is the man among you who has even one sheep, and if it should fall into a pit on Shabbat, would he not take hold of it and lift it up? 12 How much more important is a man than a sheep? It is therefore permissible to do good on Shabbat." 13 Then He said to the man, "Stretch out your hand." And he stretched out his hand, and it was restored like the other.

14 And the P'rushim went out, and they took counsel concerning Him, so as to do away with Him.

וְתַלְמִידָיו רָעִבוּ וְהִחְלוּ לִקְטֹף שֶׁבִלִים וּלְאָכְלָם.
ב וְהַפְּרוּשִׁים, כְּשָׂרְאוּ אוֹתָם, אָמְרוּ לוֹ: הֲנֵה תַלְמִידֶיךָ עוֹשִׂים מַה שְּׂאִינוּ מִתֵּר לַעֲשׂוֹת בְּשַׁבָּת.
ג אֵךְ הוּא אָמַר לָהֶם: הֲאִם לֹא קִרְאתֶם מֶה עָשָׂה דָּוִד כְּבָאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ?
ד אֵיךְ נִכְנַס לְבֵית הָאֱלֹהִים וְאָכַל אֶת לֶחֶם שְׁלֶחַן יְהוָה, אֲשֶׁר לֹא הָיָה מִתֵּר לוֹ לְאָכְלָם וְלֹא לְאֲשֶׁר אִתּוֹ, אֲלֵא לַכֹּהֲנִים בְּלִבָּד.
ה אִי לֹא קִרְאתֶם בַּתּוֹרָה, שֶׁהַכֹּהֲנִים בִּהִיכָל מְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבָּת וְאִין בְּהֶם אֲשָׁם?
ו אָבֵל אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שֶׁגְּדוּל מִן הַהִיכָל יִשְׁנֶה כָּאֵן.
ז וְאֵלֶּיךָ יִדְעֶתֶם מֶהוּ חֶסֶד חֲפָצְתִּי וְלֹא זִבְחַי, לֹא הֵייתֶם מְרַשְׁעִים אֶת אֵלֶּה שְׂאִין בְּהֶם אֲשָׁם;
ח כִּי אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא בֶן הָאָדָם.
ט וְהִלֵּךְ יִשׁוּעַ מִשָּׁם וּבָא לְבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָהֶם.
י וְאִישׁ אֶחָד הָיָה שָׁם, שְׂיָדוֹ יְבֹשָׁה; וְשָׂאֵלֹו אוֹתוֹ וְאָמְרוּ: הֲאִם מִתֵּר לְרַפָּא בְּשַׁבָּת? כְּדֵי לְהַאֲשִׁים אוֹתוֹ.
יא אָבֵל הוּא אָמַר לָהֶם: מִי מִכֶּם הָאִישׁ שְׂיֵשׁ לוֹ כֶּבֶשׂ אֶחָד וְאִם נֹפֵל הוּא לְבוֹר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, אִינוּ מַחְזִיק בּוֹ וּמְרִים אוֹתוֹ?
יב וְכַמָּה חָשׁוּב יוֹתֵר אָדָם מִכֶּבֶשׂ! לְפִיכֶךָ מִתֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת הַטּוֹב בְּשַׁבָּת.
יג אֵךְ אָמַר אֵל הָאִישׁ: הוֹשֵׁט יָדְךָ! וְהוּא הוֹשִׁיט יָדוֹ, וְהִבְרִיאָהּ וְהִיטָהּ כַּחֲבַרְתָּהּ.
יד וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וְטִכְסוּ עֵצָה עָלָיו כְּדֵי לְהַאֲבִידוֹ.

Romim Chapter 9

14 What shall we say then? Is there injustice with Elohim? What profanity! 15 For He said to Moshe also, "I will have mercy on him whom I have mercy, and I will give favor to whom I give favor." 16 Therefore, it is not within the reach of him who wishes, nor within the reach of him who strives, but it is within the reach of the merciful Elohim. 17 For in the scripture He said to Paroh, "It was for this purpose that I have appointed you, that I might show my power in you, so that My Name might be declared throughout all the earth."

אגרת שאול אל הרומים פרק ט
יד מָה אִפּוֹא נֹאמֵר? הֲאֵם עוֹל יֵשׁ אֲצֵל
הָאֱלֹהִים? חֲלִילָה!
טו הִנֵּה גַם לְמִשָּׁה אָמַר: אֲרַחֵם עַל אֲשֶׁר אֲרַחֵם,
וְאֶחָן אֶת אֲשֶׁר אֶחָן.
טז לִכֵּן לֹא בִיַּדִּי מִי שְׂרֹצָה וְלֹא בִיַּדִּי מִי שְׂרָץ,
אֲלֹא בִיַּדִּי הָאֱלֹהִים הֲרַחֵמֶן;
יז כִּי אָמַר בְּפִתּוֹב לְפָרְעֹה: בַּעֲבוּר זֹאת
הֵעֲמַדְתִּיךָ, לְמַעַן אֲרַאֶה בְּךָ אֶת כְּחִי וּלְמַעַן יִכְרַז
שְׁמִי בְּכָל הָאָרֶץ.

Korinti'im Bet Chapter 6

14 Do not unite in marriage with unbelievers. For what fellowship has tzedaka with iniquity? Or what mingling has light with darkness? 15 Or what accord has Mashi'akh with HaSatan? Or what portion has a believer with an unbeliever? 16 Or what harmony has the Heikhal of Elohim with idols? For you are the Heikhal of the living Elohim; as it is said, "I will dwell in them and walk in them; and I will be their Elohim, and they shall be my people. 17 Therefore come out from among them, and be separate, says יהוה , and touch not the unclean thing; and I will receive you, 18 and I will be a father to you, and you shall be my sons and daughters, says יהוה Okhez Hakol."

אגרת שאול השניה אל הקורינתים פרק ו
יד וְאֵל תִּהְיוּ בְּנֵי זוּג עִם מִי שְׂאִינָם מֵאֲמִינִים; כִּי
אֵיזוֹ שְׂתַפּוֹת יֵשׁ לְצַדִּיקָה עִם הָעוֹלָה? אִו אֵיזָה
מִזוּג יֵשׁ לְאוֹר עִם הַחֹשֶׁךְ?
טו אִו אֵיזוֹ הַסִּכְמָה יֵשׁ לְמִשְׁיַח עִם הַשֵּׁטֶן? אִו
אֵיזָה חֵלֶק יֵשׁ לְמֵאֲמִין עִם שְׂאִינֵי מֵאֲמִין?
טז וְאֵיזוֹ אֲחֻדוֹת יֵשׁ לְהִיכַל אֱלֹהִים עִם הַשִּׂדִּים?
הֵן אַתֶּם הִיכַל אֱלֹהִים חַיִּים אַתֶּם, כָּפִי שְׂנֹאֲמַר:
אֲשַׁכֵּן בְּהֶם וְאֶתְהַלֵּךְ בְּהֶם; וְאֶהְיֶה אֱלֹהֵיהֶם, וְהֵם
יְהִיוּ לִי לְעָם.
יז עַל כֵּן צְאוּ מִבְּיַנְיָהֶם וְהִבְדְּלוּ מֵהֶם, נְאֻם יְהוָה,
וּבִטְמְאִים אַל תִּגְעוּ;
יח וְאֲנִי אֶקְבְּלֶכֶם, וְאֶהְיֶה לְכֶם לְאָב, וְאַתֶּם תִּהְיוּ
לִי לְבָנִים וּלְבָנוֹת, נְאֻם יְהוָה אוֹחֵז הַכֹּל.

Korinti'im Bet Chapter 7

1 Having, therefore, these promises, my beloved, let us cleanse ourselves from all filthiness of the flesh and spirit, and let us serve in kedushah in the reverence of Elohim.

אגרת שאול השניה אל הקורינתים פרק ז
א לָכוֹן, מִכִּיּוֹן שֵׁישׁ לָנוּ הַהִבְטָחוֹת הָאֵלֶּה, אֶהוּבֵי,
נִטְהַר אֶת עַצְמָנוּ מִכָּל טְמֵאָה שֶׁל הַבָּשָׂר וְשֶׁל
הָרוּחַ, וְנִפְעַל קִדְשָׁה בִּירְאֵת אֱלֹהִים. סְבִלוּ
אוֹתָנוּ, אַחִי.